

רץ כצבי וגיבור כארי

מבט שבועי לנבכי הנפש

מאת צביקה קליגר - מאמן אישי בשיטת "נפש האדם בתלת מימד"

על פרשת דרכים

נקודת מבט יהודית מהפרשה על עולם הנפש אקטואליה ומה שביניהם

אומנם מנהיגות הינה תכונה חשובה, בלי מנהיג ואחראי כל השאר ילכו לאיבוד, לכן יש את אותם מנהיגים עם אותם אנשים שנושאים את האבוקה לכל שאר האנשים, אך אותם אנשים, אותם מנהיגים, צריכים להיות קשובים לעם, לחשוב ולהתחשב בכולם, להיות באחדות עם כולם, להצליח ללכד סביבם את כולם, בדיוק כפי שנצטוונו במנורה, "וְנָה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקֶּשֶׁה זָהָב" אותו מנהיג שמאיר צריך להיות, במקשה אחת, צריך להיות באחדות, רק כאשר נהיה מאוחדים כולנו, רק כאשר נלמד להנהיג באחדות, נוכל בעז"ה למצות את המנהיגות ולעשות את תפקידנו בתור מנהיגים בנאמנות ובהצלחה רבה!

האתגר השבועי: מנהיגות היא תכונה שנדרשת מכולנו, היא נמצאת אצל כולנו, בבית, בעבודה, בסביבת החברים, בניין המגורים שלנו, בואו ניקח השבוע את העיקרון הזה וננסה יחד להיות מנהיגים ומאוחדים כאחד, לעזוב את החשיבה האישית שלנו, נתחיל לחשוב עם כולם ולבצע עם כולם, בעז"ה כשאנחנו יחד מי יכול עלינו!

בהצלחה ושבת שלום!

בואו ניקח
השבוע את
העיקרון הזה
וננסה יחד
להיות
מנהיגים
ומאוחדים
כאחד, לעזוב
את החשיבה
האישית
שלנו, נתחיל
לחשוב עם
כולם ולבצע
עם כולם כי
"שאנחנו יחד
מי יכול
עלינו"

השבוע בפרשתנו פרשת בהעלותך הקב"ה אומר למשה כך: (א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶמְרָתְךָ אֵלָיו בְּהִעָלְתְּךָ אֶת הַנֵּר אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנֹרָה יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: (ג) וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהֱרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנֹרָה הַעֲלָה גֵרְתִּיקָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה: (ד) וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקֶּשֶׁה זָהָב עַד יִרְכָּה עַד פְּרֻחָהּ מִקֶּשֶׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנֹרָה :

כאשר אנו מדברים על המנורה עלינו לזכור מהי המנורה, המנורה הייתה אותו אור באמצעותו אהרן הכהן הצית והאיר את כל נשמות ישראל, המנורה מאז ומעולם הייתה סמל לאחדות של עם ישראל, המנורה איחדה את האור הגשמי והאור הרוחני שירד על עם ישראל. בנוסף במנורה היו שבעה קנים, שלושה מכל צד ואחד באמצע, כמו שהפסוק אומר "אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנֹרָה יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת" כל ששת הנרות פנו לנר האמצעי סמל נוסף לאחדות, כאן אנחנו רואים שהקב"ה מלמד אותנו על האחדות. הקב"ה אומר לנו משהו נוסף, הקב"ה אומר לנו כך, אם אתם רוצים להיות לאור לאחרים אם אתם רוצים להוביל ולהנהיג – להיות מנהיגים, אם אתם רוצים להיות אלו שכל הקנים פונים ומסתכלים לעברם, אתם צריכים להתחשב ולחשוב על אחרים, לעזוב את המחשבה העצמית ולחשוב עם ראש של כולם.

עקב
בצד
אגודל

(אמרה ידועה)

מנהיג טוב לוקח על עצמו

קצת יותר אחריות, וקצת פחות קרדיט

סיפור בתלת מימד

אני - חברי - ומה האלוקים שואל מעמך?

לאחר חודש לא ידעתי אם זה אותו "יעקב" שהיה פה לפני כן, יעקב החל ללמוד יותר ויותר זמן, הוא התפתח רגשית, יחסיו עם משפחתו השתפרו פלאים, לא "היעקב" שהכרנו, לאחר חודשיים וחצי יעקב סיים את המסכת הראשונה שלו, כאשר דיברתי עם יעקב הוא אמר לי כך, הנס שלי שיש לי את החונך שלי כולם ראו בי בחור "בעייתי" "מטופל" "מתקשה" שם שמו אותי ושם נשארתי, החונך שלי ראה שיש בי יותר, הוא לא ויותר לי, הוא מצא את מקור האנרגיה שלי- הוא כיוון אותי לכיוון מטרות קטנות שאני יכול להשיג עם יכולותי, כך מצאתי את המצפן של חייל!

המבט של הזולת (ר' יעקב בהווה)

אתה מבין? שאלתי את המשגיח למה אני ממליץ לבחורים מסוימים לעבור מפה, אני לא סוגר את הישיבה, לא! צריך שתהיה ישיבה כזו לבחורים שבאמת צריכים אותה, אבל, ופה יש אבל גדול, הרבה בחורים שאנחנו מכניסים לקטגוריה הזו אנו "דוחפים" אותם לשם. עם מעט טיפול, השגחה חום ואהבה, הם יפרחו הם יגדלו הם ישתנו וישנו. אך לצערי יותר קל לכולנו להכניס את כל "הבעייתיים" למקום הזה מאשר מעט יותר להשקיע ולתמוך בהם כדי לתת להם את הצ'אנס לצאת מאותו מעגל קסמים. לא, אינני מאשים אותך ח"ו, אמרתי למשגיח, אני פשוט מכיר את הסיפור הזה ממבט בתלת מימד, לכן כאשר אני מזהה בחור כמוני, אני לתקופה נצמד איליו, גורם לו לראות את הפוטנציאל שיש בו, מכוון אותו למטרות מסוימות, לאחר תקופה שהוא ואני רואים שהוא משתנה אני ממליץ לו לעבור לישיבה שתיתן לו את המעטפת הרגילה. עדיף לתת לו להיות בחור בינוני במסגרת רגילה שיהיה לו לאן לשאוף ולהתקדם מאשר לתת לו להישאר מהצד!!!

מה ה' אלוקיך שואל מעמך

ואז צמרמורת, נכון ישראל? בהחלט סיפור מדהים מצמרר ומרגש על אדם שהחליט להקדיש את חייו ולעשות את אותו מעשה גדול שעשה לו החונך בימי בחרותו, המסר העוצמתי שאתה יכול ללמוד מפה: לכל אחד יש הזדמנות! לכל אחד מגיעה ההזדמנות! כל אחד יכול, אם רק ניתן לו את ההזדמנות! את האמונה, בחום ובאהבה! עם מעט ידע מקצועי. העיקר לא לתת להם לשקוע באותה סטיגמה שתותיר אותם מקוטלגים לכל ימי חייהם!

שמי יעקב אני בן 35, גר במרכז, איש חינוך, עובד לפרנסתי כמנהל בישיבה, בישיבה שלנו ישנם 35 תלמידים, ורובם עם קשיים קלים בלימוד ובחברה, חודשיים לאחר תחילת עבודתי ארבעה בחורים יצאו מישיבתנו ועברו לישיבה אחרת, לאחר כחודש נוסף עוד שלושה בחורים נוספים עשו זאת, צוות הישיבה החל להתלחשש שאני אחראי לכך שהבחורים עוזבים את ישיבתנו, חודש נוסף חלף, ובחור נוסף עזב את הישיבה, זה כבר היה אחד יותר מידי! לפני שהוא עזב, קרה משגיח הישיבה להוריו של הבחור ושאל אותם לפשר הדבר, הם אמרו לו שהם קיבלו המלצה שבנם כבר לא מתאים לישיבה וכדאי להעביר אותו למקום אחר, מי המליץ על כך? שאל המשגיח, האמת שהמנהל החדש המליץ לנו על כך! כבר באותו היום המשגיח בקש ממני לפנות מזמני, ובשעה חמש כאשר ישבו הבחורים כל אחד בשיעורו, התיישבנו המשגיח ואנוכי לשיחה, במה מדובר? שאלתי את המשגיח, שמעתי היום משהו שהייתי חייב לברר אותו אתך. דיברתי היום עם ההורים של משה קורן, הם אמרו לי שלקראת סוף החודש משה יעבור ישיבה, נאנחתי בשקט ידעתי מה יגיע עכשיו, כאשר שאלתי אותם למה הם מוצאים את בנם מישיבתנו, הם אמרו לי שאתה המלצת להם על הצעד הזה. האמת היו שמועות כאלה בין הצוות אבל לא חשבתי שזה נכון, מה קורה פה? למה אתה מקטין לנו את כמות התלמידים, למה אתה מעביר בחורים מהישיבה שלנו לישיבות אחרות? חשבתי שניה, ואמרתי למשגיח כך, אם אתה רוצה שאני יענה לך בכנות, אני צריך להחזיר אותך אחורה 20 שנה!

המבט שלי(ר' יעקב בגיל 15)

יעקב מה קורה אתך? למה אתה לא יכול להתרכז גם 10 דקות, מה ביקשתי ממך 10 של ריכוז! תשב פה בבקשה תסתכל לתוך הגמרא ותתרכז, עברו 2 דקות ואני קולט את יעקב שוב מעופף עם עינו לכיוון הרחוב, יצחק בבקשה תסגור את הווילון לגמרי, גם את הסדק הקטן שהוא בצד שמאל, כלום לא עזר, יעקב שוב מצא לעצמו משהו אחר להפיג את ה"שעמום" שלו. אין ברירה אני חושב שאין לו מקום בישיבה שלנו, אתייעץ עם המנהל של הישיבה, אבל אני חושב שזה מה יש, לאחר שבוע הגיע החונך שהמנהל המליץ לי להביא ליעקב, ואמר שאם תוך חודש לא תיהיה התקדמות אז נחליט מה לעשות, חלפו להן אך שבועיים השינוי החל להיות מורגש,

*הסיפורים במחזור זה בסיסם נשמעים על ידי המאומנים של צביקה, אך פרטיהם משונים עד בלי הכר *להצטרפות למנויי העלון ניתן לשלוח מייל למערכת "רץ כצבי" ותקבלו את העלון לתיבת המייל שלכם מידי שבוע באופן קבוע

בארבע עיניים

שלום! שמי יהודה (שם בדוי) יש לי משהו שאני די מתקשה בו, יש לי קושי לבקש סליחה מאחרים, או לומר שטעיתי במקרה שטעיתי. דוגמא ממקרה שקרה לי השבוע, חבר שלי מרגיש שפגעתי בו, אני לא חושב כך, אבל כך הוא חש, מאוד קשה לי לגשת איליו לבקש ממנו סליחה, אנחנו כבר לא מדברים שבוע, פעם היינו כל היום יחד, אני מרגיש שאם אני אגש איליו אני ישפיל את עצמי בצורה הכי חזקה שיכול להיות, קשה לי להודות שאני פגעתי בו. מקרה נוסף, אחד ההורים שלי שאל אותי אם עשיתי משהו שהם אמרו לי לא לעשות, אני החלטתי לשקר מפחד מהם יעשו, לאחר מכן הם גילו שאני כן עשיתי את זה. אבא שלי אמר לי שאני חייב ללמוד לומר טעיתי, לכן החלטתי לפנות אליך ולשאול בעצתך? שלום יהודה, אתה מעלה נקודה חשובה! כל הכבוד שראית נושא שאתה רוצה לשפר ולקחת את זה ממחשבה למעשה, אני חושב שהדבר שאתה צריך ללמוד הוא מאוד פשוט, אמנם הדבר צריך שינון אבל הוא פשוט, אבקש ממך אם אתה תוכל לעלות על כיסא או משהו גבוה שסמוך אליך, אתה עומד? יפה עכשיו רד! כן, רד, ירדת? אוקי, כעת תעלה שוב..... יופי אתה למעלה? רד! בהסבר למה עשית עכשיו רק כאשר היית על הכסא יכולת לרדת!!! כאשר אתה על הרצפה אין לך לאיפה לרדת!!! אדם שמוריד את גאווהו ומבקש סליחה או אומר טעיתי הוא אדם מוגבה, הוא אדם עם כוחות עוצמתיים, הוא לא סתם מישהו, רק אנשים עם עצמה פנימית, מסוגלים להודות בטעות מכיוון שהם אינם חוששים על מעמדם, על איך הם יראו בעיני עממם או אחרים, הם מודעים לטוב שבהם וגם לחלקים שצריכים שיפור. לכן אין להם בעיה להודות בטעות, מה שאתה צריך זה להיות מודע לעצמך, למעלותיך ודברים שאתה צריך לשפר, היה שלם עם עצמך, עבוד והתקדם בעבודה עצמית, אם תלך בדרך הזו לפתע תוכל לבקש סליחה ותהיה מודע לעצמך! בהצלחה רבה!

להפניית שאלות למדור "בארבע עיניים" או לכל פניה אחרת

ניתן לכתוב למייל : ratzcazvi@gmail.com ונשמח לענות ולהחכים יחד!